[illegible]

ஸ்ரீ தேவீ

உபநிஷத் தீபிகை

(மஹா மந்திர சாஸ்திரம்)

முதல் பாகம்

இது

பலாஹுர் - பண்டித பிரும்மஸ்ரீ ஸ்ரீமத்
காமேச்வர சாஸ்திரிகளவர்களின் குமாரரும் சிஷ்யரும்
இதிஹாஸ புராண உபந்யாசகரும்
சென்னை
அடையாறு லைப்ரரியில் தலைமை ஸம்ஸ்க்ருத பண்டிதருமான
நா. இராமநாத சாஸ்திரிகளால்
ஸம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து
தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

காப்பிரைட் ரிஜிஸ்டர்ட்

சென்னை
193[illegible]

விலை அணு 4
தபால்கூலி வேறு

சாது அச்சுக்கூடம்,
இராயப்பேட்டை, சென்னை.

ஸ்ரீ

முகவுரை

ஸ்ரீ பரதேவதையான மஹாதேவியின் அனுக்ரஹத்தால் பூர்த்தியான இந்த கிரந்தத்திற்கு 'தேவீ உபநிஷத் தீபிகை' என்று பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் அஷ்டோத்தரசத (நூற்றெட்டு) உபநிஷத்துக்களில் தேவீ விஷயமாயுள்ள நான்கு உபநிஷத்துகளும் வேறொரு உபநிஷத்தும் ஸம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து நேராகத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவையாவன :—

		பக்கம்
1.	த்ரிபுரோபநிஷத்	1
2.	தேவ்யுபநிஷத்	10
3.	பஹ்வ்ருசோபநிஷத்	19
4.	பாவனோபநிஷத்	24
5.	ஸ்ரீசக்ரோபநிஷத்	30

இதில் த்ரிபுரோபநிஷத்தானது மூன்று விதமான நமது சரீரத்திலும் இன்னும் மும்மூன்றாயுள்ள ஸகலத்திலும் மஹாதேவியின் அதிஷ்டானத்தையும் சித்சக்தியான தேவியே ஸகலத்திற்கும் காரணமென்றும், தேவீ உபநிஷத்தானது தேவியின் மஹிமையையும் காயத்ரீயையும் மஹாமந்திரமான ஆதிமூலவித்தையையும் இன்னும் தேவியின் அவதாரங்களான புவனேச்வரீ முதலியவர்களின் மந்திர விசேஷங்களையும், பஹ்வ்ருசோபநிஷத்தானது வேதஸ்வரூபமான தேவியை அவைகள் ஸ்தோத்திரம் செய்து தேவியின் மாஹாத்ம்யத்தை அவைகள் விளக்கிக் காட்டும் ரீதியையும் அப்படியே பாவனோபநிஷத்தானது நமது தேஹத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் அதுவே ஸ்ரீசக்ரம் என்னும் பாவனையும் அது ஸம்பந்தமான விருத்திகளெல்லாம்

ஸ்ரீசக்ரத்திலுள்ள பரிவார தேவதைகளுடன் கூடின ஸ்ரீகாமேச்வரீஸஹித ஸ்ரீ காமேச்வரனுடைய ஆராதனங்களென்றும் அவ்விதமே நாம் செய்யும் பூஜோபசாரங்களெல்லாம் தத்துவார்த்தத்தோடு கூடியவையென்று பாவனை செய்யவேண்டுமென்றும் நன்கு விளக்கிக்காட்டுகின்றன. தவிர கடைசியிலுள்ள ஸ்ரீசக்ரோபநிஷத்தானது நூற்றெட்டில் சேராவிட்டாலும் மிக பிரஸித்தமாகவே கேழ்விப்படுகின்றது. இது ஸ்ரீசக்ரத்தில் ஸ்ரீ காமேச்வரீயோடு ஸ்ரீ காமேச்வரன் வீற்றிருப்பதையும் அவர்களை பூஜிக்கும் விதத்தையும் உலகில் சக்தியில்லாவிட்டால் ஒன்றுமே யில்லையென்றும் நன்கு உபதேசிக்கின்றது.

இவ்விதம் இவ்வுபநிஷத்துகள் நமக்கு ஸகல லோக மாதாவான மஹாதேவியின் மாஹாத்மியத்தையும் மஹாமந்திரங்களையும் உபாஸனாக்ரமத்தையும் நன்றாய் உபதேசிப்பதால் இவைகள் ஸம்ஸ்கிருதம் அறியாதவர்களுக்கும் மிகவும் பயன்படவேண்டுமென்று இவைகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளிப்படுத்தலானேன். ஆதலால் இவைகளை புருஷர்கள் மாத்திரமல்லாமல் ஸ்திரீகளுங்கூட மிகுந்த பக்தி சிரத்தையோடு தினந்தோறும் பாராயணம் செய்து வந்தால் ஸந்தானம் முதலிய சகல ஸௌபாக்யங்களையும் நிச்சயமாய்ப் பெறுவார்கள். இவ்வாறு தினந்தோறும் பாராயணம் செய்ய அநுகூலப்படாவிட்டாலும் தேவீ உபநிஷத்தின் கடைசியில் கூறியிருக்கிறபடி செவ்வாய்க் கிழமைகளிலும் உலகில் பிரஸித்தமான வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் ஸ்ரீ மஹாதேவியை ஆராதித்து இதைப் பாராயணம்செய்து வந்தால் ஸ்ரீ மஹாதேவியின் அநுக்ரஹத்தால் நமக்கு ஆயுள் ஆரோக்யம் ஐச்வரியம் முதலிய ஸகல க்ஷேமங்களும் அவசியம் உண்டாகும். சுபமஸ்து.

பலாசூர் - பண்டித - நா. ராமநாத சாஸ்திரி.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாதேவ்யை நம:

தேவீ உபநிஷத் தீபிகை

ருக்வேதத்தில்

த்ரிபுரோபநிஷத்

வாங்மே மநஸி—சாந்தி:

சித்சக்தியின் ஸ்வரூபம்

இவ்வுலகை ரக்ஷிக்கும் ஸ்ரீசக்ரத்தில் அடங்கி யிருக்கும் அகாரம் முதல் க்ஷகாரம் வரையிலுள்ள அக்ஷரங்களேயும் ஜீவாத்மாவினல் விகல்பிக்கப்பட்ட வ்யஷ்டிஸமஷ்டிபேதங்களோடு கூடின ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம காரண சரீரங்களாகிய மூன்று புரங்களேயும் தேவயானம் பித்ருயானம் என்னும் பேதத்துடனுவது கர்ம காண்டம் உபாஸனு காண்டம் ஞானகாண்டம் என்னும் பேதத்துடனுவது அல்லது ஞானம் விஞ்ஞானம் ஸம் யக்ஞானம் என்னும் பேதத்துடனுவது கூடிய மூன்று மார்க்கங்களேயும் ஜீவேசபிரத்யக்பரூபமாய் அதிஷ்

டானம் செய்துகொண்டு பிரும்மாதி தேவர்களுக்கும் ஸ்ருஷ்டி முதலிய ஸாமர்த்திய ரூபமான மஹிமையாயிருந்துகொண்டு கிழத்தன மற்றதாயும் மிகவும் மகத்தாயும் பிராசீனமாயுமிருக்கின்ற சித்சக்தியானது ஸர்வோத்கிருஷ்டமாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சித்சக்தியை ஆச்ரயித்துக்கொண்டு மஹாத்ரிபுரஸுந்தரீ முதலிய ஒன்பது யோனிதேவதைகளும் ஸர்வானந்தமயம் முதலிய ஒன்பதுசக்கிரங்களும் யமம் நியமம் முதலிய ஒன்பது யோகங்களும் அப்படியே ஒன்பது சக்ரங்களில் வசிக்கின்ற யோகினீ தேவதைகளும் தேவதாதாரங்களான ஒன்பது பூமிகளின் சக்ராதி நாதர்களும் துவாரபால தேவதைகளும் காமேச்வரீ முதலிய பத்னிகளும் யோனி முதலிய ஒன்பது முத்ரைகளும் பிரகாசிக்கின்றன.

சித்சக்தியைக் குறித்துப் பிரார்த்தனை

இவ்வித சக்தியானது முதலில் பிரதானமாயும் ஒன்றாயு மிருந்தது. அதுவே பத்ராதிகளான ஒன்பதாயிற்று. பிறகு ஞானேந்திரியம் கர்மேந்திரியம் பிராணபஞ்சகம் அந்தக்கரண சதுஷ்டயம் என்னும் பேதத்தால் பத்தொன்பது தத்துவ சமூகத்திலிருந்து உண்டான சக்திகளாகவும் இதுவே ஆயிற்று. அப்படியே முற்கூறிய கர்மேந்திரியம் ஞானேந்திரியம் பிராணபஞ்சகம் அந்தக்கரணசதுஷ்டயம் இவைகளுடன் கூடின பஞ்ச பூதங்களும் உபபிராணனகளுமாகிய இருபத்தொன்பது தத்துவ சமூகங்களிலிருந்து உண்டான சக்திகளின் ஸ்வரூபமாயும் இதுவே யிருக்

கின்றது. அப்படியே பிரஸித்தமான நாற்பது சக்தி களின் ஸ்வரூபமாயும் இதுவே யிருக்கின்றது. பிறகு நன்ருய் விருத்தியடைந்த ஞானக் கிரியா இச்சாரூபமான ஞானம் விஞ்ஞானம் ஸம்யக்ஞானம் என்னும் மூன்று சக்திகளும் தமது குழந்தைகளைக்குறித்து எப்போதும் க்ஷேமத்தையே கோரிக்கொண்டிருக்கின்ற தாயார்கள் போல பிரும்மபதவியையடைய முயற்சிசெய்துகொண்டிருக்கின்ற என்னை வியாபித்துக்கொண்டிருக்கட்டும். (அதாவது அஜடமான ஞானகிரியா இச்சா சக்திகள் என்னிடம் பிரவேசிக்கட்டும் என்பது கருத்து). வெளிப்படையான பிரபஞ்சத்தை விறகாய் ஆச்ரயித்துக்கொண்டு அதற்குமேல் ஜ்வலிக்கின்ற பிரத்யக்ஜோதி (ஞானரூபமான ஒளி)யானது அஞ்ஞான விருத்தி உதயமாவதற்கு முன்னாலேயே எப்போதும் என்னிடம் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கட்டும். அதற்கு எதிரியான தமோகுணமும் ரஜோகுணமும தன்னால் அடையப்பட்ட அஞ்ஞான விருத்தியை விட்டுவிட்டு சாச்வதமான பிரும்மம் ஆகட்டும். இவ்விதம் நானே பிரும்மமென்றும் என்னைவிட வேறொன்றுமில்லையென வும் மேலான ஆனந்தத்தை யுண்டாக்குகின்ற பரமாத்மாவாகிய சந்திரனுடைய ஜோதியைவிட வேருக வேறொன்றுமில்லையென்றும் அதுவே நானுகவிருக்கின்றேன் என்றும் பிரும்ம பாவத்தை யடைந்த என்னை இந்த விருத்திகள் அலங்கரிக்கின்றன. (அவைகளும் பிரும்மத்தினிடம் லயிக்கின்றன. ஆதலால் பரமாத்மா அத்வைதரூபமாய் மிஞ்ஜி விடுகின்றது என்பது கருத்து.)

காமேச்வரனுடைய ஸ்வரூபம்

ஜடமான ஞான கிரியா இச்சாசக்திகளான மூன்று ரேகைகளும் ஜாக்ரத் ஸ்வப்ந ஸுஷுப்தி துரீயங்களின் ஸ்தானங்களும் கண் கழுத்து ஹிருதயம் ஸஹஸ்ராரசக்ரம் ஆகிய ஸ்தானங்களும் பூர்புவஸ்ஸுவர் என்னும் மூன்று லோகங்களும் ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்னும் மூன்று குணங்களும் இவைகளில் ஒவ்வொன்றும் மூன்றுவிதமாய் ஆகி இவைகளும், இன்னும் மும்மூன்றாய் உள்ள ஸகலமானவைகளும் எவளை ஆச்ரயித்து இருக்கின்றனவோ, அப்படிப்பட்ட மேலே கூறப்பட்ட ரேகை உலகம், குணம் என்று பெயருள்ள காமேச்வரீ முதலிய மூன்று சக்திகளும், பிராஹ்மீ முதலிய தனது சக்ராவரண தேவதைகளைக் காட்டிலும் பிரதானமானவைகள். இவ்விதம் அங்கங்களோடு கூடின ஆவரண தேவதைகளைத் தெரிந்து கொண்டு ஸ்ரீசக்ரத்தைப் பூஜிப்பவர்கள் மஹாதேவியின் ஸ்தானமான திரிபுரத்தை யடைகின்றார்கள். மந்திரங்களால் பரிபூர்ணமான ஸ்ரீசக்கிரத்தில் தனது பிரியையாயும் மத்யத்ரிகோண ரூபிணியாயும் உள்ள சித்சக்தியோடு கூட பிந்து ரூபியான காமேச்வரன் ஸர்வோத்கிருஷ்டமாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றார்.

அவர்களின் பரிவாரங்களான ஆவரண தேவதைகளாகிய மதந்திகா, மாநிநீ, மங்களா, ஸுபகா, ஸுந்தரீ, ஸித்திமத்தா, லஜ்ஜா, மதி, துஷ்டி, இஷ்டா, புஷ்டா, லக்ஷ்மீ, உமா, லலிதா, லாலபந்தீ என்னும் இவர்கள் பஞ்சதச (பதினைந்து) நித்யைகள் என்று கூறப்படுகின்றார்கள்.

சிவகாமஸுந்தரீவித்தையின் பலன்

இவ்விதம் பரிவார தேவதைகளால் ஸேவிக்கப் பட்ட சித்சக்தியானவள் அமிர்தத்திற் கொப்பான நல்ல தயையோடு கூடினவளாயும் ஸந்தோஷத்துடன் கூடினவளாயும் பரமசிவனுடன் உல்லாஸமாய் வீற்றிருக்கின்றாள். இவ்விதமுள்ள சிவகாமசுந்தரியின் ஸ்வரூபத்தை நன்றாய்த் தெரிந்து கொண்டவர்கள் இவ்வித ஞானம் உண்டானவுடனேயே இவளுடைய திவ்ய ஸ்தானத்தை யடைகின்றார்கள். இவ்விதம் அறிந்து கொள்ள சக்தியற்றவர்கள் நிஷ்காம புத்தியுடன் ஜீவித காலம் உள்ளவரை ஸ்ரீசக்ரத்தை தமது வர்ணாச்ரமங்களுக்குத் தகுந்தபடி பால் முதலியவைகளால் பூஜித்து திருப்தி செய்துகொண்டு வந்தால் பிறகு சரீரம் போனவுடன் பெரிய ஸ்வர்க்கத்தின் சமீபத்திலுள்ள ஸ்ரீபுரத்தில் ஞானப்யாஸம் செய்துகொண்டு பிரளயகாலம்வரை வஸிக்கின்றார்கள். பிறகு த்ரிபுரம் என்னும் சிரேஷ்டமான ஸ்தானத்தை யடைந்து கிருதகிருத்தியர்களாகின்றார்கள்.

ஆதிமூல வித்யா

மூலம்—காமோ யோநி: காமகலா வஜ்ரபாணி: குஹா ஹஸா மாதரிச்வாப்ரமிந்த்ர:| புநர்குஹா ஸகலா மாயயாச புரூச்யேஷா விச்வமாதாதிவித்யா ||

இதனால் ஆதிமூல வித்தை என்னும் மூலமந்திரம் உபதேசிக்கப் படுகின்றது. இது தேவ்யுபநிஷத்திலும் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

விரக்தர்கள் ஆதிவித்யையை அறிவதின் பலன்

இந்த ஆதிமூல வித்யை யென்னும் மஹாமந்திரத்தின் ஆறுவது அக்ஷரமாகிய சிவபீஜத்தையும் ஏழாவது அக்ஷரமாகிய சக்தி பீஜத்தையும் வஹ்நிஸாரதி யென்னும் காமேச பீஜத்தையும் ஆக மூலத்ரிகமென்னும் மூன்று அக்ஷரங்களையும் வெகு ரஹஸ்யமாய் ஜபம் செய்கிறவர்கள், ஸ்தோத்திரம் செய்யத்தகுந்தவராயும் ஸர்வஜ்ஞராயும் உலகங்களை யெல்லாம் ஸ்ருஷ்டி செய்கிறவராயுமிருக்கின்ற ஸ்ரீகாமேச்வரனை ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு கைவல்யத்தை யடைகின்றார்கள். (விதேஹ முக்தர்களாகின்றார்கள் என்பது கருத்து.)

தேவியை யறிவதன் பலன்

பக்தர்களை யனுக்ரஹிப்பதற்காகவே சரீரத்தைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் லோகமாதாவின் சரீரத்தை நிஷ்காமமான புத்தியோடு த்யானம் செய்து தன் தனிஷ்டப்படி பலன்களை யடைகின்றான் என்பதால் அந்த மாதாவானவள் எவ்வித ரூபத்தைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறாள் என்றால் அந்த லோகமாதாவானவள் த்ரிபுரத்தையும் ஆதிவித்யையின் ஸாரமான ரூபத்தையும் ஸௌர்ய மண்டல ரூபத்தையும் உயிரெழுத்துக்களுள் மத்தியமான அக்ஷரங்களின் ரூபத்தையும் தரிக்கின்றாள். அப்படியே ஒரு நிமிஷம் முதல் கல்பாந்தம் வரையிலுள்ள கால ரூபத்தையும் பதினைந்து திதிகளின் ரூபத்தையும் வாரம் நக்ஷத்திரங்கள் இவைகளின் ரூபத்தையும் தரிக்கின்றாள். நித்தியா தேவதைகளின் ரூபத்தை யடைந்து பதினைந்து திதிகளுடன்

கூட பதினாறாவது திதியாகிய காமேச்வரனுடைய ரூபத்தையும் தரிக்கின்றாள். இவ்வாறு தேவதையின் சரீரங்களில் எங்கெங்கே மனதானது இச்சைப் படுகின்றதோ, அதனைப் பரதேவதா புத்தியோடும் நிஷ்காம சிந்தனையோடும் உபாஸிக்கின்றவன் சித்த சுத்தியால் நல்ல ஞானத்தை யடைந்து கிருதார்த்தனாகின்றான்.

மந்தாதிகாரிகளுக்கு தியான விசேஷம்

இல்லாவிட்டால் சந்திர சூரியாதி மண்டலங்களினின்று உத்பத்தியானவளாயும் முகம் ஸ்தனம் முதலிய ஸர்வாங்கங்களிலும் பரிபூர்ண ஸௌந்தர்யமுள்ளவளாயும் ஸ்தூலம் ஸூக்ஷ்மம் காரணம் என்னும் மூன்று சரீரங்களிலும் வியாபித்திருக்கிறவளாயும் காமேச்வரனுடைய கலாரூபிணியாயும் பக்தர்களை யனுக்ரஹிப்பதற்காகத் தனது இஷ்டப்படி ரூபங்களை யெடுக்கின்றவளாயும் இருக்கின்ற சித்சக்தியைத் தியானம் செய்கின்ற மனிதன் தனது இஷ்ட ஸித்திகளை யெல்லாம் அடைந்து இஷ்டமான ரூபங்களை யடையும் சக்தியுள்ளவனாகின்றான்.

அதமாதிகாரிகளின் அனுஷ்டானமும் அதன் பலனும்

இல்லாவிட்டால் நன்றாக பாகம்செய்யப்பட்ட மத்ஸ்யத்தையும் ஆட்டின் மாம்ஸத்தையும் மத்யம் முதலியவைகளையும் அன்னங்களையும் மிகவும் சுந்தமான யோனிகளையும் மஹாதேவிக்கு நிவேதனம் செய்கிறவனும் பிறகு இவைகளை உபயோகப் படுத்துகிறவனும் இவ்வுலகில் ஸகல ஸித்திகளையும் அடைகின்றான்.

இவ்விதம் காம்யமான உபாஸனைகூட செய்யாமல் உலகில் இது எனக்கு வேண்டும் இது எனக்கு வேண்டாம் என்று எப்போதும் ஆசைப்பட்டுக்கொண்டு அலைந்து திரியும் மூடர்களை, வெண்ணிறமுள்ள ஸரஸ்வதியோடும் லோகமாதாவான லக்ஷ்மீதேவியோடும் கூடிய ஆதி சக்தியாயும் உலகங்களை ஸம்ஹாரம் செய்யும் சித்சக்தியாயும் இருக்கின்ற கௌரியான மஹாதேவியானவள் அஞ்ஞானமாகின்ற பாசங்களால் மூச்சுவிட முடியாதபடி நன்றாய்க்கட்டி ஸம்ஸாரமாகிய பெருங் கடலின் பெரிய சுழலில் தள்ளி விடுகின்றாள். மறுபடியும் அவர்கள் வெளியில் வராதபடி வில்லினாலும் ஐந்து அம்புகளினாலும் அடிக்கின்றாள். அவர்களை ஒருக்காலும் ஞானவான்களாய்ச்செய்வதேயில்லை.

நிஷ்காமமாய் உபாஸிக்கின்றவன் பிரும்மமாகிறான்

சித்சக்தியான திரிபுராதேவியும் ஷட்குண ஐச்வரியங்களுடன் கூடிய பகவத் ஸ்வரூபமான காமேச்வரனும் ஆகிய இவ்விருவரும் சமமாய் பிரதானமானவர்களாயும் ஸமமாய் ஸத்வத்தை யுடையவர்களாயும் ஸமமாய் தயாமயமான சரீரத்தையுடையவர்களாயும் ஆகி, இவ்வுலகில் ஸமஸ்தமான ஸௌபாக்யங்களையும் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்குள் ஆதிசக்தியாயும் லோகமாதாவாயும் இருக்கின்ற சித்சக்தியாகிய மஹாதேவியானவள் மிகவும் தயாமயமான சரீர முடையவளாகி நிஷ்காமமான புத்தியோடு தனது பக்தன் ஸமர்ப்பிக்கும் ஹவிஸ்ஸினால் மிகவும் திருப்தியையடைந்து தனது பக்தர்களுக்கு அனுக்ரஹம்

செய்வதற்காக அவர்களின் விசேஷமாகிய ஆவ ரணத்தை (திரையை) நீக்கிவிட்டுப் பரமசிவனோடு தானும் அந்த பக்தர்கள்மயமாய் ஆகி விடுகின்றாள். பிறகு இந்த பக்தனும் இந்த பிரபஞ்சத்தில் வெறும் புள்ளவனாகி ஸமஸ்த உலகங்களையும் சிருஷ்டிக்கின்ற வனாயும் காப்பாற்றுகின்றவனாயும் ஸம்ஹாரம் செய் கின்றவனாயும் பிரம்மா விஷ்ணு மகேச்வர ரூபியாயும் ஆகிவிடுகின்றான். பிறகு விச்வரூபியான பிரும்மமா யும் ஆகின்றான். அக்ஷயமாயும் ஞானரூபியாயும் சித் சக்தியாயும் உள்ள இந்த மஹாதேவியானவள் ருக் வேதமே. யஜுர்வேதமே. மேலான ஸாமவேதமே. அப்படியே அதர்வ வேதமே. அன்றியும் மற்றுமுள்ள அறுபத்துநான்கு கலாரூபமான வித்தையே. இந்த தேவியை மேலான வாக்குகளால் நன்கு ஸ்தோத்திரம் செய்யும் இந்த மஹா உபநிஷத்தானது பிரும்மத் தையே பிரதிபாதனம் செய்கின்ற (விளக்கிக் காட்டு கின்ற) பிரம்மவித்தையாகி நன்கு விளங்கிக்கொண் டிருக்கின்றது.

இவ்விதமான மஹாதேவியின் சரீரம் எப்படி யிருக்கின்றதென்றால் ஓங்கார ரூபமாயும் (சித்ஸ்வரூப மாயும்) ஹ்ரீம்கார ரூபமாயும் (சக்திஸ்வரூபமாயும்) இரண்டும் சேர்ந்து ஓம் ஹ்ரீம் ரூபமாய், சித்சக்தி ரூபமாய் எப்போதும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக் கின்றது. சுபமஸ்து.

த்ரிபுரோபநிஷத் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீ மஹாதேவ்யை நம :

அதர்வணவேதத்தில்

தேவ்யுபநிஷத்

(தேவீ—உபநிஷத்)

பத்ரம் கர்ணேபி:—சாந்தி :

சித்சக்தி எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவாயிருப்பதால் பிரும்மமென்பது

ஸமஸ்தமான தேவர்களும் மஹாதேவியை ஸ்தோத்திரம் செய்து ஹே மஹாதேவி! நீர் யார்? என்று கேட்டார்கள். அதற்கு மஹாதேவி பதில் கூறியதாவது:—'நான் பிரும்மஸ்வரூபமானவள். பிரகிருதி புருஷரூபமானதாயும் சூன்யமும் அசூன்யமுமாகிய இவ்வுலகம் என்னிடமிருந்தே உத்பத்தியாகின்றது. ஆனந்தமும் நானே; ஆனந்தமற்றதும் நானே. நல்ல ஞானமும் நானே; அஞ்ஞானமும் நானே. பிரம்மமும் நானே; பிரும்மமல்லாததும் நானே யென்றறிய வேண்டும். நானே பஞ்ச பூதங்களும், பஞ்ச பூதங்களல்லாதவைகளும். நானே ஸமஸ்தமான உலகம். வேதமும் நானே, வேதமல்லாததும் நானே. வித்தையும் நானே, அவித்தையும் நானே. பிரம்மாவும் நானதான், பிரும்மாவல்லாததும் நான்தான். மேலேயிருப்பதும் கீழே யிருப்பதும் குறுக்கே யிருப்பதும் நான்

தான்' என்று அதர்வண வேதஸ்வரூபிணியாகிய மஹா தேவி அனுக்ரஹித்தாள்.

சித்சக்தி எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரம்

நான் ஏகாதச ருத்ரர்களாகவும் அஷ்டவஸுக்களாகவும் பன்னிரண்டு ஆதித்யர்களாகவும் விச்வேதேவர்களாகவும் உலகில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். நான் இருவர்களான மித்ராவருணர்களேயும் இந்திராக்னிகளேயும் அச்விணிதேவதைகளேயும் அவ்வாறே ஸோமனேயும் த்வஷ்டாவென்னும் தேவனேயும் பூஷ தேவதையையும் ஆறுவித ஐச்வரியங்களேயும் என்னிடம் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அப்படியே மேலான பராக்ரமத்தையுடைய விஷ்ணுவையும் பிரஜாபதியென்னும் பிரும்மாவையும் என்னிடம் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். நல்ல ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் பண்ணுகிறவனும் அதனுல் துஷ்டமான சித்தம் நசித்து பிரத்யங்முகமான (கீழ் நோக்கிய) சித்தத்தையுடையவனும் நன்கு ஸ்தோத்திரம் செய்கிறவனும் இருக்கிற யஜமானனுக்கு அவனிஷ்டப்படி தனத்தையாவது அல்லது நல்ல ஞானத்தையாவது கொடுக்கிறேன். நான் அஷ்ட வஸுக்கள் ஸஞ்சரிக்கின்ற தேசமாயிருக்கின்றேன். இவ்வுலகத்திற்கு சிரமாகிய நான் இவ்வுலகிற்குப் பிதாவான ஈச்வரனேயும் உண்டு பண்ணுகிறேன். ஸமுத்திரத்தின் மத்தியிலுள்ள ஜலத்தில், எனது உத்பத்தி ஸ்தானம். (அதாவது ஸமஸ்த பிராணிகளின் உள்ளேயுள்ள ஹிருதய கமலத்திலும் ஜலம் முதலிய பஞ்ச பூதங்களிலும் ஜீவ சிவ

ரூபமாக எனது ஸ்வரூபம் இருக்கின்றது என்பது கருத்து.) இவ்விதம் அறிந்து கொள்ளுகிறவன் தேவியின் ஸ்வரூபத்தை யடைகின்றான்.

தேவர்கள் தேவியை ஸ்தோத்திரம் செய்தல்

தேவியின் முகத்திலிருந்தே தேவியின் தத்வத்தை நன்கு தெரிந்து கொண்ட தேவர்கள் அவளை நமஸ்கரித்து பின் வருமாறு ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்கள்:—சர்வரின் பத்னியாயும் த்ரிமூர்த்திகளையும் உண்டாக்குகின்ற மஹா தேவியாயும் மங்கள ரூபிணியாயும் இருக்கிற உமக்கு எப்போதும் நமஸ்காரம். பிரகிருதி ரூபமாயும் உலகங்களுக்கு க்ஷேமரூபமாயு மிருக்கிற உம்மை நிச்சயமாய் வணங்கி யிருக்கின்றோம். அக்னியின் ஒளிபோன்ற ஒளியை யுடையவளாயும் தவத்தினால் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிறவளாயும் தனது தேஜஸினால் அதிகமாய்ப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறவளாயும் கர்மங்களின் பலன்களில் ஸம்பந்தப்பட்டவளாயும் இருக்கிற துர்கா தேவியை நாம் சரணமடைகின்றோம். நம்மிடம் ஏற்பட்டிருக்கும் உமது அதர்சனத்தால் ஏற்பட்ட அஞ்ஞான ரூபமான மிகுந்த இருளை நாசம் செய்யவேண்டும். தேவர்கள் எந்த அசரீர வாக்கை யுண்டுபண்ணினார்களோ அதை ஸகல ஜந்துக்களும் இவ்வாறு பேசுகின்றன. காதுகளுக்கு இனிமையான வாக் ரூபிணியாக எந்த தேவியிருக்கிறாளோ அவள் நமக்கு இஷ்டங்களையும் அன்னத்தையும் கறக்கிற தேனுவாயிருந்துகொண்டு நம்மை யடையட்டும். அதனால் வாக்விபூதிகள் நமக்

குண்டாகட்டும்; அஞ்ஞானத்திற்குக் காலராத்ரியாயும் பிரம்மாவினால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டவளாயும் வைஷ்ணவியாயும் ஸ்கந்த ஸ்வாமியின் தாயாராயும் தக்ஷபிரஜாபதியின் பெண்ணாயும் பரிசுத்தமாயும் அதிதியாயும் மங்களகரமாயும் இருக்கிற ஸரஸ்வதி தேவியை நமஸ்காரம் செய்கின்றோம். ‹౬

தேவியின் காயத்ரீ

மூலம்—மஹா லக்ஷ்மீஸ்ச வித்மஹே ஸர்வஸித்திஸ்ச தீமஹி தந்நோ தேவீ ப்ரசோதயாத்.

அர்த்தம்—மஹாலக்ஷ்மியென்று நன்றாய் அறிந்து கொள்ளுகிறோம். ஸர்வஸித்தி யென்று நன்றாய் தியானம் செய்கிறோம். ஆகையால் மஹாதேவியானவள் நம்மை நன்கு நடத்தக் கடவாள்.

தாக்ஷாயணியாகிய உம்மிடமிருந்து இங்கு அதிதி உண்டானாள். ஆகையால் இந்த அதிதி உமது பெண். அவளிடமிருந்து க்ஷேமத்தை யுண்டாக்கக் கூடியவர்களும் அமிர்த பானம் செய்தவர்களாயும் உள்ள தேவர்கள் உண்டானார்கள். ஆதலால் நாங்கள் (தேவர்கள்) உமது பெண்ணின் பிள்ளைகளென்று எண்ணி எங்களை அஞ்ஞானத்திலிருந்து விடுவிக்கக் கடவது.

ஆதிவித்தையின் ஸ்வரூபம்

மூலம்—காமோ யோநி: காமகலா வஜ்ரபாணி: குஹா ஹஸா மாதரிச்வாப்ரமிந்த்ர:| புனர் குஹா ஸகலா மாயயாச புரூச்யேஷா (புன: கோசா) விச்வ மாதாதிவித்யோம். ||

இதனால் பிரணவ ஸ்வரூபமாயும் ஆதிமூல வித்தையுமாகிய 'பஞ்சதசாக்ஷரீ மஹா மந்திரம்' உபதேசிக்கப்படுகின்றது.

ஆதிவித்தையின் மகிமை

இந்த ஆதிவித்தையே ஆத்ம சக்தி. உலகங்களை மோஹிக்கக்கூடிய ரூபமுள்ள இந்த வித்தை பாசம் (கயிறு) அங்குசம் (மாவெட்டி) வில்லு அம்பு ஆகிய ஆயுதங்களை தரித்துக் கொண்டிருப்பவள். இவள்தான் ஸ்ரீ மஹாவித்தை. இதை நன்றாய் அறிகின்றவன் துக்கங்களைத் தாண்டுகிறான். பகவத்ஸ்வரூபிணியான ஏ அம்மா! உம்மை எப்போதும் நமஸ்கரிக்கின்றோம். நம்மை எவ்விதத்திலும் எப்போதும் காப்பாற்ற வேண்டும். இவளே அஷ்டவஸுக்கள், ஏகாதசருத்ரர்கள், த்வாதச ஆதித்யர்கள். இவளே விச்வேதேவர்கள். ஸோமபானம் பண்ணுகிறவர்களும் பண்ணாதவர்களும் இவளே. இவளே ராக்ஷஸர்கள், அஸுரர்கள், பிசாசர்கள், யக்ஷர்கள், ஸித்தர்கள். இவளே ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ், என்னும் மூன்று குணங்கள். இவளே பிரஜாபதி, இந்திரன், மனுக்கள். இவளே நவக்ரஹங்கள், இருபத்தேழு நக்ஷத்திரங்கள், இன்னும் ஸகல நக்ஷத்திரங்கள். இவளே கலை காஷ்டை என்னும் கால ரூபமாய் உலகிலுள்ளவள். அப்படிப்பட்ட மஹாதேவியை நாம் நித்தியமும் நன்றாய் நமஸ்காரம் செய்கின்றோம். இன்னும் ஸகல த்ாபங்களையும் போக்கடிக்கின்றவளாயும் போகம் மோக்ஷம் இவைகளை நன்கு கொடுப்பவளாயும் அந்தமற்றவளாயும்

ஜயங்களைக் கொடுப்பவளாயும் மங்களங்களைக் கொடுப்பவளாயும் சுத்தமானவளாயும் இருக்கிற மங்களகரமான மஹாதேவியை சரணம் அடைகின்றோம்.

புவனேச்வரியின் ஏகாக்ஷரீ மந்திரம்

மூலம்—வியதீகாரஸம்யுக்தம் வீதிஹோத்ரஸமந்விதம் | அர்த்தேந்துலஸிதம் தேவ்யா பீஜம் ஸர்வார்த்தஸாதகம் ||

இது புவனேச்வரி என்னும் தேவீ அவதாரத்தின் பீஜ மந்திரம். இது ஸகல காரிய சித்திகளையும் உண்டாக்கக் கூடியது. இவ்விதம் இந்த ஏகாக்ஷரீ மஹா மந்திரத்தை சுத்த மனதுடன் கூடியவும் மேலான ஆனந்த ஸ்வரூபமாயும ஞானத்திற்குக் கடலாயும் இருக்கிற மஹான்கள் எப்போதும் தியானம்செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மஹாசண்டியின் நவாக்ஷர வித்தை

மூலம்—வாங்மயா ப்ரும்மஸூஸ்தஸ்மாத் ஷஷ்டம் வக்த்ரஸமன்விதம் | ஸூர்யோ வாமச்ரோத்ரபிந்து: ஸம்யுதாஷ்டத்ருதீயகம் || நாராயணேந ஸம்யுக்தோ வாயுஸ்சாதரஸம்யுத:| விச்சே நவார்ணகோர்ண: ஸ்யாந் மஹதானந்ததாயக : ||

இந்த நவாக்ஷர மந்திரமானது மேலான ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது.

ஹிருதய கமலத்தின் மத்தியில் வீற்றிருக்கிறவளாயும் காலை சூரியனுக் கொப்பான காந்தியையுடையவளாயும் பாசம் அங்குசம் இவைகளை தரித்துக்

கொண்டு இருக்கிறவளாயும் நல்லவளாயும் கைகளால் வரங்களையும் அபயத்தையும் கொடுப்பவளாயும் மூன்று கண்களை யுடையவளாயும் ரக்த வஸ்திரத்தை யுடைய வளாயும் பக்தர்களின் காமங்களைப் பூர்த்தி செய்கிற வளாயும் தயா ரூபிணியாயும் இருக்கிற மஹாதேவியை நான் ஸ்தோத்ரம் செய்கின்றேன்.

ஹே மஹாதேவி! மஹா பயத்தைப் போக்குகிற வளாயும் பெருங் கஷ்டங்களையடக்குகிறவளாயும் பெருங் கருணை ரூபமாயும் உள்ள உம்மை நான் எப் போதும் நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

பிரும்மா முதலிய தேவர்களும் எவளது ஸ்வரூபத் தை யறிய மாட்டார்களோ அதனால் 'அஜ்ஞேயா' வென்று சொல்லப்படுகிறாள். எவளுக்கு அந்தமானது கிடையாதோ அதனால் 'அனந்தா' வென்று சொல்லப் படுகிறாள். எவளை கிரகிக்க முடியாதோ அதனால் 'அலட்சியா' வென்று சொல்லப்படுகிறாள். எவளுக்கு உத்பத்தி கிடையாதோ அவள் 'அஜா' வென்று கூறப்படுகிறாள். எங்கும் ஒருவளாகவே யிருப்ப தால் 'ஏகா' வென்று கூறப்படுகிறாள். ஒருவளே லோக ரூபமாயிருப்பதால் 'நைகா (அநேக ரூபிணி-பகு ரூபிணீ)' என்று சொல்லப்படுகிறாள். ஆகையா லேயே 'அஜ்ஞேயா, அனந்தா, அலக்ஷ்யா, அஜா, ஏகா, நைகா' வென்று கூறப்படுகிறாள். மஹாதேவி யானவள் மந்திரங்களுக்கெல்லாம் மாதாவாகவும் சப் தங்களின் ஞான ஸ்வரூபமாயும் ஞானங்களுக்குள் சின்மயத்தைத் தாண்டியவளாயும் சூன்யங்களுள் சூன்யத்தைப் பார்க்கிறவளாயும் இருக்கிறாள். எவ

ளைக் காட்டிலும் மிகவும் மேலானது கிடையாதோ அவள் துர்க்கை என்று கூறப்படுகிருள்.

துர்க்கா தேவியின் மந்திரம்

மஹாதேவியானவள் கஷ்டங்களிலிருந்து நம்மைக் காப்பாற்றுகிறபடியால் துர்க்கை என்று சொல்லப்படுகிருள். இந்த துர்க்கா தேவியை சரணம் அடைகின்றேன். ஹே துர்க்கா தேவி! கஷ்டங்களைப் போக்கடி. (தும் துர்க்கே துரிதம் ஹர). ஸாதாரணமாய் அடையமுடியாதவளாயும் துராசாரங்களைப் போக்கடிக்கிறவளாயும் ஜனன மரண ரூபமான ஸம்ஸாரக் கடலிலிருந்து கரையேற்றுகிறவளாயும் இருக்கிற அந்த துர்க்கா தேவியை ஸம்ஸாரக் கடலிலிருந்து மிகவும் பயமடைந்த நான் நமஸ்காரம் பண்ணுகிறேன்.

இந்த வித்தையை ஜபிக்கும் பலன்

இந்த அதர்வண சீர்ஷத்தை அத்தியயனம் செய்கிறவன் நாராயணம் முதலிய ஐந்து அதர்வ சீர்ஷங்களைப் படித்த பலனை யடைகிருன். இந்த அதர்வ சீர்ஷ உபநிஷத்தை நன்கு தெரிந்துகொண்டு பூஜையை யேற்படுத்த வேண்டும். இதை நூறு லக்ஷந்தடவை ஜபித்தாலும் பூஜையின் சித்தியை யடையமாட்டான். ஏனெனில் இதற்கு நூற்றெட்டு தடவை புரஸ்சரண விதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை செய்தால்தான் ஸித்தி ஏற்படும். பிறகு நூறு தடவை படிப்பவன் உடனே பாபங்களால் விடப்படுகிருன். மஹாதேவியின் அனுக்ரஹத்தால் பெரிய கஷ்டங்களையுந் தாண்டுகிருன்.

காலையில் படிப்பவன் ராத்திரி செய்த பாபத்தைப் போக்குகிறான். மாலையில் படிப்பவன் பகலில்செய்த பாபத்தைப் போக்குகிறான். காலையிலும் மாலையிலும் படிப்பவன் எவ்வளவு பாபியானாலும் பாபமற்றவனாகின்றான். ராத்திரியில் நான்காவது ஜாமத்தில் ஜபித்தால் வாக்ஸித்தி யுண்டாகும். புதிய விக்ரஹத்தினெதிரில் ஜபித்தால் தேவதை ப்ரத்யக்ஷமாகும். பிராணபிரதிஷ்டை செய்யும்போது ஜபித்தால் தேவதைகளுக்குப் பிராணங்கள் ஸ்திரமாய் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. அச்வினீ நக்ஷத்ரத்திலும் செவ்வாய்க்கிழமைகளிலும் மஹாதேவியின் ஸந்நிதானத்தில் இதை ஜபம் செய்தால் மஹாம்ருத்யுவைத்தாண்டுகின்றான். இவ்விதம் நன்றாய் அறிகிறவன் மஹாதேவியின் அனுக்ரஹத்தால் ஸகல மங்களங்களையும் அடைகின்றான். சுபமஸ்து.

தேவ்யுபநிஷத் முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாதேவ்யை நம:

ருக்வேதத்தில்

பஹ்வ்ருசோபநிஷத்*

வாங்மே மநஸி—சாந்தி:

சித்சக்தியின் ஸ்வரூபம்

ஓம்! மஹாதேவியான சித்சக்தியே உலக சிருஷ்டிக்கு முன் ஒருவளாகவே இருந்தாள். அவள் தானே பிரும்மாண்டத்தை சிருஷ்டித்தாள். அவளே காமகலையென்று அறியப் படுகின்றாள். அவளே சிருங்காரகலையென்றும் அறியப்படுகிறாள். (அகார உகார மகாரங்களுக்கு சிகரம் போல் அர்த்த மாத்ரை இருப்பதால் அந்த ரூபமான இவள் சிருங்கார கலையாய் இருக்கின்றாள் என்பது கருத்து.)

சித்சக்திதான்
பிரம்மா முதலிய ஸ்தாவரங்களுக்கும் காரணம்

அவளிடமிருந்தே பிரம்மா உண்டானார். விஷ்ணு உண்டானார். ருத்ரன் உண்டானார். ஸகல தேவ கணங்களும் உண்டானார்கள். கந்தர்வர்களும் அப்ஸர

---

* மஹா தேவியானவள் சகல வேதஸ்வரூபமாய் இருப்பதோடு அவைகளால் நன்கு ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுவதால் ‘பஹ்வ்ருசா’ என்றழைக்கப்படுகிறாள். அவளது மகிமையைப் பிரகாசப் படுத்துவதால் இதற்கு ‘பஹ்வ்ருசோபநிஷத்’ என்று பெயர் வந்தது.

ஸ்திரீகளும் கின்னரர்களும் வாத்யம் வாசிப்பது முத லிய கானம் செய்யும் தேவர்களும் எங்கும் உண்டா னார்கள். ஸகல போக்யங்களும் உண்டாயின. சக் தியின் ஸம்பந்தத்தால் எல்லாம் உண்டாயிற்று. முட் டையிலிருந்து உண்டாவதும் வியர்வையிலிருந்து உண் டாவதும் பூமியிலிருந்து உண்டாவதும் கர்ப்பத்தி லிருந்து உண்டாவதும் ஆகிய ஸ்தாவர ஜங்கம ரூப மான மனுஷ்யன் முதலிய பிராணிக் கூட்டங்களும் உண்டாயின.

சித்சக்தியை சப்தமாயும் அதன் அர்த்தமாயும் தியானம் செய்தல்

இவள்தான் பராசக்தி. இவள்தான் சாம்பவீவித் யை. ஸ்ரீமத் பஞ்சதசாக்ஷரீ மஹாமந்திரத்தில் முதல் கண்டமாகிய காதிவித்யை யென்றும் இரண்டாம் கண்டமாகிய ஹாதிவித்யை யென்றும் மூன்றாம் கண்ட மாகிய ஸாதிவித்யை யென்றும் கூறப்படுகின்றாள். இவளே ரஹஸ்யமான பரப்பிரும்மஸ்வரூபமாயும் பிர ணவமாயு மிருக்கின்றாள். பிரணவமான ஓம் காரத்தி லிருந்துண்டான வாக்ரூபமாயும் அதன் அர்த்த ரூபமா யும் இருக்கின்றாள்.

சித்சக்தியாகிய இவளே வியஷ்டி ஸமஷ்டி என் னும் பேதத்தோடு கூடிய மூன்று புரங்களையும் ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம பீஜமென்னும் மூன்று சரீரங்களையும் வியா பித்துக்கொண்டு உள்ளேயும் வெளியிலேயும் பிரகாசப் படுத்திக்கொண்டு தேசம் காலம் வஸ்து இவைகளில் ஒன்றும் ஸம்பந்தப்படாமல் இருப்பதால் மஹாத்ரி

புரஸுந்தரீ (மூன்றுவித சரீரங்களிலுமுள்ள அவித்யையை முழுவதும் நாசமாக்குவதால் திரிபுரசுந்தரீ, இவ்விதம் மஹத்தாய்இருப்பதால் மஹாத்ரிபுரசுந்தரீ). இவளே மேலான ஞானரூபிணீ.

சித்சக்தி இரண்டற்றது

இவளே ஆத்மா. இவளைத் தவிர மற்றவை ஸத்யமல்ல. ஆதலால் ஆத்மாவல்ல. ஆகையால் இவள் பிரம்மஞான ரூபம். உண்டு இல்லை யென்றும் கலையில்லாத ஞான ரூபமாகிய வித்யை. இரண்டற்றதான பிரும்மத்தின் அறிவு. ஸத் சித் ஆனந்தம் இவைகளின் பிரவாஹமே மஹாத்ரிபுரசுந்தரி என்னப் படுகின்றாள். உள்ளேயும் வெளியிலேயும் பிரவேசித்துத் தான் ஒருவளாகவே விளங்குகின்றாள். எது இருக்கின்றதோ அதுவே ஸத்து. எது பிரகாசிக்கின்றதோ அதுவே சித்து. எது பிரியமானதோ அது ஆனந்தம்

ஆகையால் இவ்விதம் ஸர்வ ஸ்வரூபமுள்ளவளாய் மஹாத்ரிபுரசுந்தரி விளங்குகின்றாள். நீயும் நானும் ஸமஸ்தமான உலகங்களும் ஸகல தேவதைகளும் மற்றவையெல்லாமும் மஹா த்ரிபுரசுந்தரீதான். லலிதாவென்னும் பெயருள்ள வஸ்து ஒன்றுதான் உண்மை. அது இரண்டற்றதாயும் அகண்டமான அர்த்தமுள்ளதாயுமுள்ள பரபிரும்மம்.

பிரும்மத்தைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை யென்னும் ஞானத்தால் ஸதாசிவம் முதலிய பஞ்ச பிரம்ம ரூபங்களும் லயத்தை யடைவதால் அவைகளால் ஏற்பட்ட ஆகாயம் முதலிய பஞ்ச பூதங்களும் ஸமகாலத்

தில் நாசமடைவதால் இவைகளுக்கு அதிஷ்டான மான மேலான தத்துவமான மஹத்தான பதார்த்தம் ஒன்றுதான் ஸத்தாக மிஞ்ஜுகின்றது.

பிரத்யக் பிரசித் ஒன்றென்று பாவனை

உத்தமாதிகாரிகளால் 'பிரஞ்ஞானம் பிரும்மம்' என்றும் அவாந்தர வாக்கியத்தால் 'நான் பிரும்மமாயிருக்கின்றேன்' என்றும் சிஷ்யர்களின் அநுபவ வாக்கியத்தால் சொல்லப்படுகின்றது. ஆசார்யர்களின் அநுபவ ரூபமாக 'தத்த்வமஸி' என்றும் கூறப்படுகின்றது. 'இந்த ஆத்மா பிரும்மம்' என்றும் 'நான் பிரும்மமாயிருக்கிறேன்' என்றும் 'பிரும்மமே நான்' என்றும் கூறப்படுகின்றது.

அம்பிகை முதலிய ரூபங்களால் சித்சக்தியைத் தியானம் செய்தல்

நான் எதுவென்றும் நான் அதுவென்றும் இது எதுவோ நான் அதுவென்றும் எவள் தியானம் பண்ணப்படுகிறுளோ அவளே ஷோடசீ. ஸ்ரீவித்யை, பஞ்சதசாக்ஷரீ, ஸ்ரீமஹாத்ரிபுரஸுந்தரீ. அவளே பாலையென்றும் அம்பிகையென்றும் பகளையென்றும் மாதங்கி என்றும் ஸ்வயம்வரகல்யாணி என்றும் புவநேச்வரீ என்றும் சாமுண்டாவென்றும் சண்டா என்றும் வாராஹீ என்றும் திரஸ்கரிணீ என்றும் ராஜமாதங்கி என்றும் சுகச்யாமலாவென்றும் லகுச்யாமலாவென்றும் அச்வாரூடை என்றும் பிரத்யங்கிராவென்றும் தூமாவதிஎன்றும் ஸாவித்ரீ என்றும் ஸரஸ்வதீ

என்றும் காயத்ரீஎன்றும் பிரும்மானந்தகலை யென்றும் தியானம் பண்ணப்படுகிறாள்.

பிரும்மத்தையே முக்கியமாய் அறியவேண்டும்

ருக் யஜுர் முதலிய வேதங்கள் மேலானதாயும் அழிவற்றதாயும் ஆகாச ரூபமாயுள்ள பரமாத்மாவினிடத்தில் ஆச்ரயித்திருக்கின்றன. எந்த பரமாத்மாவினிடத்தில் ஸமஸ்தமான தேவர்களும் ஆச்ரயித்திருக்கின்றார்களோ, அந்தப் பரம்பொருளை எவன் அறியவில்லையோ, அவன் அந்த வேதங்களால் என்ன செய்வான் (இவ்விதம பரம்பொருளை யறியாதவனுக்கு ஸகல வேதங்களும் பயன்படமாட்டா.)

எவர்கள் வேதங்களில் கூறியபடி கர்மானுஷ்டானம் செய்து சித்த சுத்தியையடைந்து யதோக்தமான ஸாதனங்களுடன் கூடச் செய்யப்பட்ட வேதாந்தச் சரவணம் முதலிய நல்ல ஞானத்தால் அந்தப் பரம்பொருளை (பிரும்மத்தை) நன்கு அடைகின்றார்களோ அவர்கள் ஆத்ம மஹிமையில் நன்கு பிரகாசிக்கின்றார்கள். (அதாவது கிருத கிருத்யர்களாகி பிரும்மமாகவே ஆகின்றார்கள். மஹாதேவியானவள் பரபிரம்ம ரூபமாதலால் இவளை நன்கு உபாஸிக்கின்றவர்கள் ஸகல ஸௌபாக்கியங்களையும் அடைந்து பிறகு பிரும்மமாகவே யாகின்றார்கள் என்பது கருத்து.) சுபமஸ்து.

பஹ்வ்ருசோபநிஷத் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீ மஹாதேவ்யை நம :

அதர்வண வேதத்தில்

பாவநோபநிஷத்

பத்ரம் கர்ணேபி :—சாந்தி :

ச்லோகம்

பிந்து த்ரிகோண வஸுகோண தசாரயுக்ம
மந்வச்ர நாகதள ஸம்யுத ஷோடசாரம் ।
வ்ருத்த த்ரயம்ச தரணீ ஸதனத்ரயம்ச
ஸ்ரீ சக்ரமேதது திதம் பரதேவதாயா : ||

ஸ்ரீபரதேவதையான மஹாதேவியின் ஸ்ரீசக்ர ரூபமாய் நமது தேகத்தையும் உபசார ரூபமாய் சேஷ்டாவிருத்திகளையும் பாவிக்க வேண்டுமென்று இது நமக்கு உபதேசிப்பதால் இதற்கு 'பாவநோபநிஷத்' என்று பெயர் உண்டாயிற்று.

அகண்டமாயும் மண்டலாகாரமாயுமுள்ள ஸகல பிரம்மாண்டத்தையும் வியாபித்துக் கொண்டிருக்கும் ஸ்வயம் பிரகாசமான பரமாத்மாவைத் தியானம் செய்யவேண்டும். ஓம். நமது அஞ்ஞானமாகிய இருளை நீக்கிவிட்டு நல்ல ஞானமாகிய பிரகாசத்தை யுண்டாக்கும் பரமசிவனே ஸ்ரீகுருநாதன். அவருக்கு ஸிருஷ்டி ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம் முதலியவைகளுக்கெல்லாம் முக்கிய காரணமாயிருப்பது பராசக்தி. இந்த சக்தியின் ஸம்பந்தத்தாலேயே அவர் ஈச்வரன் ஆகின்றார்.

அத்யாத்மம் முதலிய மூன்று சரீரங்களிலும் ஸ்ரீசக்ரம் என்னும் பாவனை

இந்த பாவனை எதனால் ஏற்படுகிறது? தேகமும் ஒன்பது த்வாரங்களையுடையது. ஸ்ரீசக்ரமும் விமலாமுதல் ஈசானம் வரையிலுள்ள ஒன்பது சக்திகளையுடையது. ஆதலால் இவ்விரண்டிலும் ஒன்பது என்பது ஸமமாய் இருப்பதால் இந்த பாவனை ஏற்படுகின்றது. இவ்விதம் ஸ்ரீசக்ர ரூபமாயிருக்கின்ற இந்த தேஹத்திற்கு வாராஹீ தேவதை தகப்பனார். குருகுல்லாபலீ என்னும் தேவதை தாயார். தேகத்தை ஆச்ரயித்த தர்மம் அர்த்தம் காமம் மோக்ஷம் என்னும் புருஷார்த்தங்கள் சமுத்திரங்கள். இந்த தேஹமானது நவரத்ன மயமான தீவு. யோநி முத்ரை முதல் ஸர்வ ஸம்க்ஷோபிணீ வரையிலுள்ள முத்ரைகளில் வீற்றிருக்கும் மஹாத்ரிபுரஸுந்தரீ முதல் த்ரிபுரா வரையிலுள்ள தேவதைகள் இந்த தீவுக்கு ஆதாரசக்திகளாகின்றார்கள். தசை முதலிய எழு தாதுக்களோடு இன்னும் மற்ற விகாரங்களோடும் கூடிய ஸங்கல்பங்களை கல்பவிருக்ஷங்கள். சரீரத்திற்கு தேஜஸ்ஸையுண்டாக்குகிற ஜீவனே உத்தியானம். நாக்கினால் அறியப்படுகின்ற தித்திப்பு, புளிப்பு, கசப்பு, உரைப்பு, துவப்பு, உப்பு முதலிய ரஸங்களே ஆறு ருதுகள். கிரியசக்தி என்பது பீடம். குண்டலினீ என்னும் ஞானசக்தியானது கிருகம். இச்சாசக்தியே மஹாத்ரிபுரஸுந்தரீ அறிகிறவன் ஹோதா (யஜமானன்). அறிவு என்பது அர்க்கியம். அறியப்படுவது ஹவிஸ். அறிகிறவன் அறிவு அறியப்படுவது இவைகளை அபேதமாய் என்

ஹுவதுதான் (போக்கடிப்பதுதான்) ஸ்ரீசக்ரபூஜை. அளவுடன்கூடின சிருங்காரம் முதலான ஒன்பது ரஸங்கள் அணிமா முதலிய ஐச்வரியங்கள். காமம் கோபம் பேராசை அஞ்ஞானம் மதம் பொறாமை புண்யம் பாபம் ஆகிய இவை ப்ராம்மீ முதலிய எட்டு சக்திகள். பூமி ஜலம் தேயு வாயு ஆகாசம் காது தசை கண் நாக்கு மூக்கு வாக்கு கைகால் பாயு உபஸ்தம் மனம் முதலானவைகளின் விகாரங்கள் காமாகர்ஷிணீ முதல் சரீராகர்ஷிணீ வரையிலுள்ள பதினாறு சக்திகள். பேசுதல் வாங்குதல் போதல் விடுதல் சுகம் அனுபவித்தல் கொடுக்கல் வாங்கல் அலக்ஷ்யம் செய்தல் என்னும் இந்த எண்ணங்கள் அநங்ககுஸுமா முதல் அநங்கமாலினி வரையிலுள்ள எட்டு சக்திகள். அலம்புஸா குஹூ விச்வோதரீ வருணா ஹஸ்திஜிஹ்வா யசஸ்வதீ அச்விநீ, காந்தாரீ பூஷா சங்கினீ ஸரஸ்வதீ இடா பிங்களா ஸுஷும்னா என்னும் பதினான்கு நாடிகள் ஸர்வஸம்க்ஷோபிணீ முதல் ஸர்வ த்வந்த்வ க்ஷயங்கரீ வரையிலுள்ள சதுர்தசார (பதினான்கு அரத்திலுள்ள) தேவதைகள். ப்ராண அபான வ்யான உதான ஸமான நாக கூர்ம க்ரிகர தேவதத்த தனஞ்ஜய மென்னும் பத்து வாயுக்கள் ஸர்வ ஸித்திப்ரதா முதல் ஸர்வஸௌபாக்யதாயினீ வரையிலுள்ள பஹிர் தசார (வெளியேயுள்ள பத்து அர) தேவதைகள். இந்த பத்து வாயுக்களின் சேர்க்கையின் வித்தியாஸத்தால் ரேசகம் பூரகம் சோஷகம் தாஹகம் ப்லாவகம் என்று ப்ராண வாயுவின் முக்ய கார்யமாய் ஐந்துவித மிருக்கின்றது. க்ஷாரகம் தாரகம் க்ஷோபகம் மோஹகம்

ஜிரும்பகம் என்று அபானவாயுவின் முக்ய கார்யமாய் ஐந்துவித மிருக்கின்றது. அதனால் மோஹகமும் தாஹகமும் பக்ஷ்யம் போஜ்யம் லேஹ்யம் சோஷ்யம் பேயம் என்னும் மனிதர்களின் நான்குவித ஆகாரத்தையும் பக்வம் செய்கின்றது.

இந்த பத்து அக்னி கலைகள் ஸர்வஜ்ஞத்வம் முதல் ஸர்வேப்ஸிதபலப்ரதம் வரையிலுள்ள அந்தர்தசார (உள்ளேயுள்ள பத்து அர) தேவதைகள். குளிர்ச்சி உஷ்ணம் சுகம் துக்கம் இச்சை ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்னும் குணங்கள் வசினீ முதல் கௌளினீ வரையிலுள்ள எட்டு சக்திகள். சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம் என்னும் ஐந்து தன்மாத்ரைகள் ஐந்து புஷ்ப பாணங்கள். மனதானது கரும்பினால் செய்யப்பட்ட வில்லு. வசமாயிருப்பது பாணம். ஆசையே பாசம். விரோதமானது மாவெட்டி. அவ்யக்தம், மஹத்தத்வம், அஹங்காரம் இவைகள் காமேச்வரி, வஜ்ரேச்வரி, பகமாலினீ எனனும் உள் த்ரிகோணத்திலுள்ள தேவதைகள். பதினைந்து திதிகளின் ரூபமாய்க் காலஞ் செல்வதைப் பார்த்துக கொண்டிருப்பது பதினைந்து நித்யா தேவதைகள். மிகவும் மேலான சிரத்தையே அதி தேவதை. இவ்விருவருள் முக்கியமான காமேசுவரியானவள் எப்போதும் ஆனந்தம் நிரம்பியவளாயும் பூர்ணமாயுமுள்ள ஆத்ம ஐக்கிய ரூபமான தேவதை.

தேவதைக்கு ஆவாஹனம் முதலிய உபசாரங்களை பாவனை செய்தல்

ஜலம் என்பது சுகத்தை யுண்டாக்கக் கூடிய பதார்த்தம். செய்யவேண்டும்செய்யவேண்டாம் என்று

பாவனையுடன் கூடியிருப்பது உபசாரம். இவ்விதம் பிரும்மம் இருக்கின்றது, இதைத்தவிர வேறானது இல்லையென்று அநுஸந்தானம் செய்வதும் உபசாரம். உள்ளேயும் வெளியேயும்உள்ள இந்திரியங்களுக்கு உருவத்தை கிரஹிக்கும் சக்தியுண்டாகட்டும் என்பது ஆவாஹனம். அப்போது இந்த இந்திரியங்களுக்கு ஒரேவிதமாய் விஷயங்களை கிரஹிக்கும் சக்திதான் ஆஸனம். சிவப்பு வெளுப்பான ஸ்தானங்களை யொன்றாய்ச் செய்வது பாத்யம். எப்போதும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறஸந்தோஷத்தோடும் ஆனந்தத்தோடும் தான் இருந்துகொண்டு சிஷ்யர்களுக்குத் தனது சித்தாந்தத்தைச் சொல்லிக்கொடுப்பதே அர்க்கியமாகும். பிரும்மமானது மிகவும் சுத்தமானதென்பதும் தானேயுண்டானதென்பதுமே ஆசமனீயம். எல்லா அவயவங்களும் சித்சந்திர மயமான பெருக்கையுடையவையென்று எண்ணுவது ஸ்நானம். ஞானாக்னி ஸ்வரூபமான பரமானந்த சக்தியானது தோன்றுவதே வஸ்திரம். தனித்தனியாய் இருபத்தேழாய்ப் பிரிந்து இச்சை ஞானம்கிரியா ரூபமாயும் பிரும்மமுடியையுடையவும் ரஸமயமாயும் நூல்போன்றவுமான பிரும்ம (ஸுஷும்நா) நாடியே பிரும்ம ஸூத்ரம் (பூணூல்). தன்னைத் தவிர வேறு வஸ்துக்களில் பற்றற்றிருப்பதான எண்ணம் ஆபரணம். ஆத்மா மிகவும் சுத்தமென்றும் பரிபூர்ணமென்றும் தியானம் செய்வது கந்தம் (சந்தனம்). ஸகலமான உலக விஷயங்களையும் மனதால் ஸ்திரமாய் தியானம் செய்வதே புஷ்பம். அவைகளை எப்போதும் அப்படியே அடைவது தூபம். காற்

றுடன்கூடி உயரே எறிந்துகொண்டிருக்கும் நல்ல ஞானமயமான சுடருக்கு இடங் கொடுத்திருக்கும் தேகமானது தீபம் என்னப்படும்.

ஆத்மாவைத் தவிர மற்ற விஷயங்களில் போக்கு வரத்தில்லாமலிருப்பது நைவேத்யம். ஜாக்ரத் ஸ்வப்நம் ஸுஷுப்தி யென்றும் மூன்றவஸ்தைகளேயும் ஒன்ருகச் செய்வது தாம்பூலம். மூலாதாரத்திலிருந்து பிரும்மரந்திரம் வரையிலும் பிரும்மரந்திரத்திலிருந்து மூலாதாரம் வரையிலும் போய்க்கொண்டும் வந்து கொண்டு மிருப்பது பிரதக்ஷிணமாம். துரீயம் என்னும் அவஸ்தை நமஸ்காரம். தேஹமில்லாமல் ப்ரமாதாவாயிருப்பதில் மூழ்கியிருப்பது பலி போடுதல். ஸத்வமான பதார்த்த மிருக்கின்றது, அதைத் தவிர செய்ய வேண்டுவதுமில்லை செய்ய வேண்டாததுமில்லை என்று உதாஸீனமாய் இருந்துகொண்டு ஆத்மாவை லயிக்கும்படி செய்வது ஹோமம். தானே அந்த குருவினுடைய (முற்கூறிய பரம சிவனுடைய) பாதுகைகளில் மூழ்கிக் கிடப்பது பரிபூர்ணமான (மிகவும் நிறைந்த) தியானம்.

பாவனே செய்வதின் பலன்

இவ்விதம் மூன்று முகூர்த்தம் ஆழ்ந்து பாவனே செய்பவன் ஜீவன்முக்தனுகின்ருன். அவனுக்கும் தேவதையின் ஆத்மாவுக்கும் ஒற்றுமையானது ஸித்திக்கின்றது. நினைத்த காரியங்கள் கஷ்டமில்லாமலே மிகவும் லகுவாய் ஸித்திக்கின்றன. அவனே சிவயோகி யென்று சொல்லப்படுகின்ருன். சுபமஸ்து.

பாவநோபநிஷத் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாதேவ்யை நம:

ஸ்ரீசக்ரோபநிஷத்

ஸ்ரீசக்ரமானது பதினைந்து நித்யா தேவதைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதில் ஸ்ரீ காமேச்வரனோடு வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீகாமேச்வரியை வேதமந்திரங்களால் ஆவாஹனம்செய்து ஆயிரம் கலசங்களாவது அல்லது நூறுவது அல்லது ஒன்பதாவது அல்லது ஒரு கலசமாவது பிரதிஷ்டைசெய்து பூர்ணாபிஷேகம் செய்யவேண்டும். அறுபத்துநான்கு உபசாரங்கள் செய்யவேண்டும். அல்லது பஞ்ச பஞ்சகமாவது செய்ய வேண்டும். ஒன்றுமில்லாவிட்டால் நூறு தடவை பூஜிக்கவேண்டும். இவ்வாறு செய்தால் மோக்ஷத்தை யடைகின்றான். ஸ்ரீசக்ரத்தில் நியாஸம் செய்யவேண்டும். அவன் வியாபகனாகின்றான். மூலாதாரத்திலிருந்து பிரும்மரந்திரம் வரையில் வரிசையாய் நியாஸம் செய்யவேண்டும். இதில் ஸ்வராட்சக்ரத்தையும் விராட்சக்ரத்தையும் ஸம்ராட்சக்ரத்தையும் விராஜ்யசக்ரத்தையும் விச்வரூப சக்ரத்தையும் சத்ருஜித் சக்ரத்தையும் வரிசையாய் ஏழு கலாமயமாய் நியாஸம் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு செய்பவன் சிவன் ஆகிறான். கவியாகிறான். ஸர்வ சித்திகளுக்கும் ஈச்வரனாகிறான். நவநாதர்களால் வியாபிக்கப்பட்டவனாகிறான். உலகங்களால் பூஜிக்கப்படுகின்றான். விகல்ப

மற்ற மனதோடு பூஜை செய்பவன் சக்தியின் தேஹத்தையுடையவனும் காளி ரூபமுடையவனுமாகிறான். சக்தியில்லாவிட்டால் மோக்ஷமில்லை ஞானமில்லை ஸத்தியமில்லை தர்மமில்லை தபஸ்இல்லை விஷ்ணு சிவன் பிரும்மா இவர்களும் இல்லை. ஆதலால் எல்லாம் சக்தியோடு கூடினதாய் இருக்கின்றது. ஆதலால் இந்த பராசக்தியை எப்போதும் இந்த ஸ்ரீசக்ரத்தில் ஆராதிப்பதால் ஸித்திகளுக்கெல்லாம் ஈச்வரன் ஆகின்றான். சுபமஸ்து.

ஸ்ரீசக்ரோபநிஷத் முற்றிற்று.

தேவீ உபநிஷத் தீபிகை முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ

சென்னை அடையாறு லைப்ரரியில் தலைமை ஸம்ஸ்க்ருத பண்டிதரான

பலாசூர் - ராமநாத சாஸ்திரிகளின்

கிரந்தங்கள்

ஸ்ரீமான் நீலகண்ட தீக்ஷிதரவர்கள் இயற்றிய

சாந்தி விலாசம்

ஸம்ஸ்கிருத ச்லோகங்களும் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பும் கூடியது. பக்திமார்க்கத்தை நன்ராய்ப் பிரகாசப் படுத்துவது. எல்லாருக்கும் அவச்யமானது. இரண்டாம் பதிப்பு. விலை அணா 4.

உபநிஷத் பஞ்சகம்

இதில் கர்ப்பம், ஜாபாலி, வாஸுதேவம், யோக தத்வம், ஸந்யாஸம என்னும் ஐந்து உபநிஷத்துக்கள் ஸம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து நேராகத தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லாருக்கும் அவச்ய மானது. இரண்டாம் பதிப்பு. விலை அணா 6.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண உபநிஷத்

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு

முதல் முதல் வெளிவருவது

ஸ்ரீமத் ஸர்வேச்வரர்களான ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமாத்மாக்களுடைய அபார மஹிமையையும் இவர்களின் சரித்திரங்களிலுள்ள அத்புதமான ரஹஸ்யங்களையும் பிரகாசப்படுத்தும் இந்த உபநிஷத்துக்களைத் தெளிவாய்த் தமிழில் மொழி பெயர்த்து முதல் முதல் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாருக்கும் அவச்யமானது. விலை அணா 2.

எல்லாவற்றிற்கும் தபால் கூலி வேறு.

பலாசூர் - பண்டித - நா. ராமநாத சாஸ்திரி.

"க்ஷேமேச்வர விலாசம்", மயிலாப்பூர், சென்னை.

உ

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாதேவ்யை நம:

ஸ்ரீலலிதோபாக்யானம்

மஹாமந்திரசாஸ்திரம்

முதல் முதல் தமிழில் வெளிவருவது

ஸ்ரீவேதவ்யாஸ பகவான் அருளிச்செய்த பிரம்மாண்ட புராணத்தின் உத்தரகண்டத்தில் அடங்கியிருப்பது இந்த உபாக்யானம். இதில் ஸ்ரீ லலிதாதேவியின் உத்பத்தியும், ஸ்ரீ காமேச்வரனோடு விவாகமும் தேவராஜ்ய பட்டாபிஷேகமும், பரிவார தேவதைகளோடு தேவராஜ்யபாரமும், அப்போதைக்கப்போது அசுரர்களின் வதமும் நன்றாய் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் இந்திராதி தேவர்கள் செய்யும் 'ஸ்ரீ லலிதாஸ்தவராஜம்' முதலான ஸ்தோத்திரங்களும், தேவியின் அதிஷ்டானமான ஸ்ரீபுரவர்ணனமும், அதை ஆராதிக்கும் ரீதியும் வெகுவான மந்திர யந்திர ஸ்வரூப வர்ணனமும், இதர பரிவார தேவதைகளின் சக்தி முதலியவைகளும், ஸ்ரீ லலிதாம்பாவின் அபார மஹிமையும் ஆகிய இவைகள் நன்றாய் விவரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இதை நமது ஸ்திரீகள் முதல் ஸகலரும் மிகுந்த பக்தி சிரத்தையோடு தினந்தோறும் பாராயணம் செய்து நல்ல பலன்களை யடையுமாறு நல்ல தமிழில் மொழி பெயர்த்து வெளிப்படுத்தியிருக்கிறேன். அனைவரும் இதனை யாதரிப்பார்களாக.

விலை ரூபா ௧.   தபால் செலவு வேறு.

பலாசூர் - பண்டித - நா. இராமநாத சாஸ்திரி,
"ஜகேச்வர விலாசம்", மயிலாப்பூர், சென்னை

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாதேவ்யை நம:

மஹாமந்திரசாஸ்திர கிரந்தங்கள்

தமிழில் முதல் முதல் வெளியாகின்றன

தேவீ உபநிஷத் தீபிகை (முதல் பாகம்)

இதிலுள்ள ஐந்து உபநிஷத்துகளில் தேவியின் மஹிமை மந்திர விசேஷம் உபாஸனைக்கிரமம் ஸ்ரீசக்ரத்தில் ஸ்ரீகாமேச்வரீ காமேச்வர பூஜாவிதி உபசாரங்களின் தத்வார்த்தம் முதலியன நன்கு வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விலை அணா 4.

தேவீமாஹாத்ம்யம்

மார்க்கண்டேயபுராணத்திலுள்ள 'ஸப்தசதீ' என்னும் சிறந்த மந்திர சாஸ்திரத்தில் தேவியானவள் அஸுரர்களை ஸம்ஹரிப்பதும் தேவர்களை அனுக்ரஹிப்பதும் தேவர்கள் மஹாதேவியை ஸ்தோத்திரம் செய்வதும் நன்கு வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விலை ரூபா [illegible]

ஸ்ரீலலிதோபாக்யானம்

பிரும்மாண்ட புராணத்திலுள்ள இதில் ஸ்ரீலலிதா தேவியின் அவதாரம் ஸ்ரீ காமேச்வர விவாஹம் [illegible] யிலைல் அஸுர ஸம்ஹாரம் வெகு மந்திர யந்திர விரிவாய் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விலை [illegible]

எல்லாவற்றிற்கும் தபாற்கூலி வேறு

இவைகளை ஸ்திரீ புருஷர்கள் யாவரும் படித்து பயனடையலாம்.

பலாகூர் பண்டித கா. இராம[illegible] சாஸ்திரிகள்,

அடையாறு லைப்ரரி தலைமை ஸம்ஸ்கிருத [illegible]

'காமேச்வர விலாஸம்,' மயிலாப்பூர் செ[illegible]